

BISSEKRÆMMEREN.

ET SAGN FRA BAASLUNDE.

Af

Jens Nielsen.

En Dag henimod Jul kom en Bissekræmmer med sin Kramkiste paa Ryggen vandrende forbi Vester Flakkebjerg Herreds Rettersted, Kanehøj mellem Egeslevmagle og Skelskør. Han saa der en Tyv hænge i Galgen med et Par Støvler paa, som var betydelig bedre, end dem, han selv havde paa, og da han tænkte, at han kunde have bedre Brug for dem end deres nuværende Ejermand, besluttede han at sætte sig i Besiddelse af dem. Dette viste sig imidlertid ikke at være saa let, da de var frosset fast paa Tyven, saa at han ikke kunde trække dem af. Men da han nødig vilde give Afkald paa dem, skar han Benene af Tyven og tog dem med sammen med Støvlerne.

Paa sine Vandringer der paa Egnen plejede han altid at logere paa en Gaard i den tæt ved Kanehøj liggende Landsby Baaslunde. Her søgte han da ogsaa ind denne Gang, og blev som sædvanligt godt

modtaget, og da de lige havde bagt til Jul, og Bageovnen endnu ikke var kold, saa fik han Lov til at sove i den og kravlede derind med sin Kramkiste og de medbragte Tyveben.

Samme Aften var Karlen og Pigen paa Gaarden til Legestue, og da de kom hjem, havde en Ko kælvet. Og da Karlen vidste, at Manden satte Pris paa, at Kalven ikke frøs ihjel, stoppede han den ind i Bageovnen uden at ane, at Bissekræmmeren var der.

Ud paa Natten vaagnede Bissekræmmeren ved at der var noget, der rørte sig i Ovnens. Og da han opdagede, at han ikke var ene der, saa var han straks klar over, at det var Tyven, der vilde hente sine Ben, og styrtede fuld af Rædsel ud af Bageovnen og bort fra Gaarden, efterladende baade Kramkiste og Tyveben.

Næste Morgen fortalte Karlen Manden, hvor godt han havde sørget for den nyfødte Kalv. Og da Manden hørte det, var han selvfølgelig spændt paa, hvordan Bissekræmmeren og Kalven havde kunnet forliges og gik hen og lukkede Ovindøren op. Han saa da til sin Forfærdelse, at der foruden Kalven kun fandtes Bissekræmmerens Kramkiste og et Par Støvler med Ben i, som han tænkte var Bissekræmmerens, og at Kalven saa maatte have ædt Resten af ham. Et saadant Uhyre maatte jo være farligt at have paa Gaarden, hvorfor han hurtigst muligt dræbte den og begravde den sammen med Levninjerne af Bissekræmmeren.
